

Sygn. akt II K 257/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Danuta Kwiatkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Święcicka – Wilczek

w obecności Prokuratora ---- oraz oskarżyciela posiłkowego A. D.

po rozpoznaniu dnia 29 sierpnia 2016 roku i 13 października 2016 roku

sprawy **B. M.** z d. R., córki A. i Ł. z d. P., ur. (...) w C.

oskarżonej o to, że:

w okresie czasu od stycznia 2015 roku do 17 marca 2016 roku w O. oraz w W. z domu oraz mieszkania należącego do A. D., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wielokrotnie dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 60.380,- złotych działając na szkodę A. D., **tj. o przestępstwo z art. 278§1kk w zw. z art. 12 kk**

orzeka:

I. Oskarżoną B. M. uznaje za winną tego, że:

1. w dniu 11 lutego 2016 roku w O. z domu mieszczącego się przy ul. (...) z metalowej puszkii zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 10.000,- złotych, oraz 2.000,- USD, o łącznej wartości 17.843,80 złotych na szkodę K. D., **tj. występku z art. 278§1kk**
2. w dniu 10 marca 2016 roku w O. z domu mieszczącego się przy ul. (...) z metalowej puszkii zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 21.000,- złotych na szkodę A. D., **tj. występku z art. 278§1kk**
3. w dniu 17 marca 2016 roku w O. z domu mieszczącego się przy ul. (...) z portfela A. D. i z metalowej puszkii zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500,- złotych na szkodę A. D., **tj. występku z art. 278§1kk**
4. w dniu 12 marca 2016 roku w W. z portfela A. D. zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 220,- złotych na szkodę A. D., **tj. wykroczenia z art. 119§1 kw**

i za czyny z art. 278§1kk opisane w punktach 1-3 na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje ją i na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a za wykroczenie z art. 119§1kw opisane w punkcie I.4 na podstawie art. 119§1kw skazuje ją i wymierza jej karę grzywny w wysokości 400,- (czterysta) złotych;

II. na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1kk wykonanie orzeczonej w punkcie pierwszym kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 73§1kk oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 72§1 pkt 1 i 4 kk zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej i informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

V. na podstawie art. 46§1kk orzeka wobec oskarżonej B. M. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonej K. D. kwoty 17.843,80 złotych (siedemnaście tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote osiemdziesiąt groszy);

- pokrzywdzonego A. D. kwoty 21.500,- (dwadzieścia jeden tysięcy pięćset) złotych;

VI. na podstawie art. 119§4 kw orzeka wobec oskarżonej B. M. obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego A. D. równowartości ukradzionego mienia w kwocie 220,- (dwieście dwadzieścia) złotych;

VII. na podstawie art. 82§3 kpw na poczet wymierzonej w punkcie I kary grzywny za wykroczenie z art. 119§1kw zalicza oskarżonej okres dwóch dni zatrzymania od dnia 17 marca 2016 roku godz. 12:20 do dnia 18 marca 2016 roku godz. 15:20, przyjmując jeden dzień za równoważny grzywnie w kwocie 200,- złotych i uznaje grzywnę za wykonaną w całości;

VIII. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 250,- (dwieście pięćdziesiąt) złotych, w tym 180,- (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty;

IX. zasądza od oskarżonej B. M. na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. D. kwotę 2.500,- (dwa tysiące pięćset) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 257/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony A. D. wraz z rodziną mieszka w domu jednorodzinnym w miejscowości O.. Wymieniony jest także właścicielem mieszkania w W.. Od czerwca 2014 roku w domu pokrzywdzonego rozpoczęła pracę oskarżona B. M.. Oskarżona przychodziła w każdy czwartek w godzinach 8-18 celem posprzątania domu, prania, prasowania. W domu w okresie od maja 2010 roku do lipca 2016 roku pracowała też opiekunka do dzieci - K. M..

W lutym (...) córka pokrzywdzonego K. D. wyjeżdżała za granicę. Wymieniona posiadała swoje oszczędności, w postaci 2.100,- USD i 11.400,- złotych oraz drobne monety. Pieniądze te były przechowywane w metalowej puszcze, którą K. D. przywozła do domu rodziców do O. przy ul. (...) i schowała w szafie.

W dniu 11 lutego 2016 roku, oskarżona zabrała w celu przywłaszczenia z opisanej wyżej puszkę kwotę 10.000,- złotych, oraz 2.000,- USD. Średni kurs dolara w lutym 2016 roku wynosił 3,9383 zł, więc wartość skradzionego mienia wyniosła łącznie 17.876,60 złotych na szkodę K. D..

Kradzież została odkryta w dniu 17 lutego 2016 roku. Pokrzywdzony zamontował wówczas w domu monitoring celem ustalenia, kto dokonuje kradzieży. Po zamontowaniu monitoringu włożył do opisanej wyżej puszkę kwotę 21.000,- złotych, a puszkę pozostawił w tym samym miejscu w szafie.

W dniu 10 marca 2016 roku, w czwartek, oskarżona jak zwykle przyszła do domu pokrzywdzonego. Po wyjściu domowników do pracy oskarżona z puszkę znajdującą się w szafie ponownie ukradła pieniądze, tym razem w kwocie 21.000,- złotych na szkodę A. D..

W dniu 12 marca 2016 roku oskarżona razem z pokrzywdzonym pojechała do W., aby posprzątać mieszkanie po remoncie. W mieszkaniu tym pokrzywdzony również zamontował monitoring. Po przyjeździe do W. pokrzywdzony powiesił na krześle kurtkę, pozostawiając swój portfel w jednej z kieszeni. Następnie pokrzywdzony na krótko wyszedł

z mieszkania celem zakupu żywności. W tym czasie oskarżona wyciągnęła portfel z kurtki pokrzywdzonego i zabrała z niego kwotę 220,- złotych na szkodę A. D..

Pokrzywdzony po przejrzeniu zapisów monitoringu zawiadomił policję, która w dniu 16 marca 2016 roku przygotowała pułapkę kryminalistyczną w domu pokrzywdzonego w O.. Banknoty stużłotowe i dwustużłotowe, a także jeden banknot o nominale 100 USD zostały opylone proszkiem kontrastującym ze światłem UV. Kwota 6000,- złotych w banknotach dwustużłotowych została umieszczona w portfelu pokrzywdzonego, a portfel w kieszeni kurtki. Kwota 5.000,- złotych w banknotach dwustużłotowych została umieszczona w lewej zewnętrznej kieszeni kurtki. Kurtkę powieszono na wieszaku przy wejściu do piwnicy. Pieniądze w kwocie 600,- zł, 800, zł i 100 USD włożono do koperty i schowano do metalowej puszki, którą następnie włożono na górną półkę szafy w sypialni. Puskę również opylono środkiem fluorescencyjnym. W szafie pod odzieżą schowano pliki banknotów w kwocie 14.000,- zł oraz pięć banknotów po 100 USD.

W dniu 17 marca 2016 roku w czwartek oskarżona jak zwykle przysła posprzątać. Zabrała wówczas w celu przywłaszczenia z portfela pokrzywdzonego i z metalowej puszki banknoty w łącznej kwocie 500,- złotych. Oskarżona została wówczas zatrzymana i przeszukana. Znalaziono przy niej pieniądze skradzione w dniu 17 marca 2016 roku na szkodę A. D..

Oskarżona nie była wcześniej karana. Oskarżona nie ma stałej pracy ani istotnego majątku. Utrzymuje się z prac dorywczych, wychowuje dwoje dzieci.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 41, 48
- zeznania pokrzywdzonych: A. D. k. 2-3, 27, 33, 150-151 i K. D. k. 160
- zeznania świadków: K. M. k. 159 i G. D. k. 160-161
- protokoły zatrzymania rzeczy k. 8-10
- nagrania i protokoły oględzin k. 11, 12 – 16, 82-90
- materiał pogładowy k. 91
- protokół eksperymentu procesowego k. 17-19
- protokół przeszukania k. 20-22, 24-26
- protokół zatrzymania osoby z załącznikami k. 101-111
- karta karna k. 72
- dane o sytuacji majątkowej k. 75-76, 132-133.

Oskarżona B. M. w toku postępowania przygotowawczego przyznawała się do winy, złożyła wyjaśnienia pokrywające się z ustalonym stanem faktycznym. Następnie zmieniła zdanie i przyznała się do części zarzutów, tj. do kradzieży 220,- zł w W. i 500,- zł w O.. Zmianę stanowiska uzasadniła tym, że policja traktowała ją okropnie, a ona chciała jak najszybciej wyjść.

Sąd uznał, że pierwsze wyjaśnienia oskarżonej, złożone tuż po zatrzymaniu, są najbardziej wiarygodne. Wbrew twierdzeniom oskarżonej nie sposób dopatrzeć się jakiegokolwiek presji czy przymusu. Oskarżona była zatrzymana, ale fakt ten to naturalna konsekwencja złapania jej w zasadzie na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa.

Zatrzymanie z całą pewnością nie należy do przyjemności, ale oskarżona nie wskazała, na czym miało polegać „okropne” potraktowanie jej przez policję.

W toku rozprawy oskarżona już ochłonęła i zaczęła zmieniać podawaną przez siebie wersję. W ocenie Sądu jest to tylko linia obrony. Należy zauważyć, że trzy z czterech przypisanych oskarżonej czynów zostały utrwalone na monitoringu. Początkowo pokrzywdzony zamontował go sam. Nie umiał dokładnie zaprogramować dat i godzin, ale nagrania są jednoznaczne, zarówno nagranie dokonane przez pokrzywdzonego, jak i nagrania zabezpieczone przez policję w ramach pułapki. Jediną osobą, która grzebała w szafie, wyciągała puszkę, chowała ją ponownie jest oskarżona. Jeśli oskarżona nie kradła, to powstaje pytanie, po co wyciągała puszkę- czyżby wycierała z niej kurz? Tego jakoś na nagraniu nie widać. Jeśli wycierała kurz, to dlaczego tylko z puszek a nie z innych rzeczy, które również były w szafie. Możliwa byłaby inna ocena zachowania oskarżonej, gdyby wyjmowała wszystko z szafy, czyściła półki i schowki, a potem wkładała wszystko do środka. Ale w przypadku oskarżonej tak nie było, ona nie robiła generalnego porządku, ale wyciągała wyłącznie puszkę, w której były pieniądze. Skoro nie chodziło jej o kradzież, to po co grzebała w szafie i wyciągała puszkę, o co jej chodziło? Oskarżona nie potrafiła tego wyjaśnić, nawet nie próbowała, bo nie miała żadnego logicznego motywu, rzecz jasna oprócz kradzieży. Zaskakujące jest to, że oskarżona nie kwestionowała nagrań zabezpieczonych w czasie pułapki kryminalistycznej. Tutaj nie mogła nic „kombinować”, bo znaleziono przy niej znaczne banknoty. Wcześniej sposób działania oskarżonej był dokładnie taki sam, choć pieniądze nie były znaczne. Nic nie wskazuje więc na inne motywy zachowania, jak chęć kradzieży. Innego logicznego, prostego i zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego tłumaczenia nie ma.

W ocenie Sądu najbardziej obiektywnym dowodem w sprawie były właśnie nagrania. Jest to dowód całkowicie obiektywny, niezależny od stron. Obrona próbowała zakwestionować wartość tego dowodu wskazując, że tak dokładnie to momentu wyciągania pieniędzy nie widać, a w domu przebywały także inne osoby. Nie sposób zakwestionować tego, co na nagraniu widać. Ale nie sposób nie zauważyć, że inne osoby, w domyśle opiekunka do dzieci także przebywająca w domu, do szafy i do puszek nie zbliżały się, nie zaglądały, niczego nie wyciągały i nie chowały.

Nagranie stanowi też dowód tego, że oskarżona faktycznie była doskonale zorientowana, co do miejsca przechowywania pieniędzy. Oskarżona zabierała pieniądze sprawnie i pewnie, potrzebowała niewiele czasu na wyciągnięcie gotówki. Jej sprawność i szybkość, z jaką dokonała zaboru pieniędzy idealnie wręcz potwierdza słowa pokrzywdzonego, że oskarżona była doskonale zorientowana, gdzie i czego ma szukać. Sąd uznał, że zeznania pokrzywdzonego A. D. są wiarygodne i szczerze. Pokrzywdzony był konsekwentny, nie koloryzował, nie zmyślał. Jasno mówił, czego jest pewien, a czego tylko się domyśla lub podejrzewa. Oskarżony nie rzucał bezpodstawnych oskarżeń, wiedział, że w domu są dwie osoby (opiekunka do dzieci i sprzątaczką), więc nagrał, sprawdził i uzyskał pewność. Skoro pokrzywdzony nie kłamał i nie zmyślał odnośnie trzech czynów, udokumentowanych na nagraniach, to nie sposób uznać, że zaczął nagle kłamać odnośnie pierwszej kradzieży. Nie miałby ku temu żadnego racjonalnego powodu. Należy podkreślić i to, że opiekunka pracowała w domu długo, znacznie dłużej niż oskarżona i nie było za jej czasów problemów ze „znikaniem” gotówki. Linia obrony oskarżonej polegająca na wskazaniu, że w domu przebywały inne osoby, w tym goście przychodzący do K. D., jest nieprzekonująca. Tak jak Sąd wskazał to wyżej, inne osoby jakoś po szafach nie grzebały. Ponadto w dniu 11 lutego 2016 K. D. nie mógł nikt odwiedzać, gdyż nie było jej w domu. Wymieniona nie mieszka już z rodzicami, przebywa na ogół w W.. Puskę ze swoimi oszczędnościami przywiozła do rodziców właśnie z uwagi na dłuższy wyjazd.

K. D., G. D. i K. M. kradzieży nie widziały, widziały tylko nagrania z monitoringu. K. D. jasno określiła, jaką gotówka dysponowała, jak gotówka ta była opakowana i przechowywana. W powyższym zakresie ich zeznania nie były przydatne dla rekonstrukcji przebiegu przestępstwa. Wymienione osoby zgodnie podawały natomiast okoliczności pracy oskarżonej, jej zachowanie, organizację funkcjonowania domu i inne poboczne okoliczności. W tym zakresie ich zeznania były zgodne i konsekwentne, brak jest logicznych podstaw do kwestionowania ich szczerości i rzetelności.

Pozostałe dowody to dokumenty urzędowe, sporządzone czytelnie i prawidłowo, przez kompetentne organy, w sposób rzetelny i nie budzący zastrzeżeń uczestników postępowania, dlatego też Sąd uznał ich pełną moc dowodową.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonej złożone na rozprawie w części, w której zakwestionowała swoje sprawstwo, są całkowicie niewiarygodne. Wyjaśnienia te są nielogiczne, nie znalazły potwierdzenia w jakimkolwiek dowodzie zgromadzonym w sprawie, w szczególności zaś w najbardziej obiektywnym i niezależnym od stron dowodzie z nagrań.

Sąd zważył, co następuje:

B. M. została oskarżona o to, że: w okresie od stycznia 2015 roku do 17 marca 2016 roku w O. oraz w W. z domu oraz mieszkania należącego do A. D., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wielokrotnie dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 60.380,- złotych działając na szkodę A. D., tj. o przestępstwo z art. 278§1kk w zw. z art. 12 kk.

Przede wszystkim należy wskazać, że kwalifikacja prawna polegająca na zastosowaniu art. 12 kk i sformułowanie w zarzucie dotyczące działania oskarżonej, że ze z góry powziętym zamiarem nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia. W odniesieniu do "czynu ciągłego" ustawodawca przyjął jednoczynową koncepcję tego przestępstwa, a zatem jednego czynu zabronionego. Obejmuje on wielość zachowań podjętych w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Konieczna jest więc spójność strony podmiotowej i sprawca, przystępując do realizacji pierwszego składającego się na ciągłość zachowania, powinien działać w zamiarze obejmującym wszystkie zachowania objęte znamieniem ciągłości, a kompleks zachowań traktowany jest jako jedna integralna i nierozrwalna całość (wyrok SN 2009.12.09 V KK 290/09 LEX nr 553738). Do przypisania oskarżonej czynu ciągłego konieczne byłoby łączne spełnienie trzech przesłanek, tj. dopuszczenie się co najmniej dwóch zachowań, z góry powzięty zamiar sprawcy, krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami. Przepiętne zachowanie w ramach czynu ciągłego jest bowiem popełnione niejako w sposób ratalny.

Przyjęcie w akcie oskarżenia z góry powziętego zamiaru w odniesieniu do działania oskarżonej nie znajduje żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, jest też sprzeczne z zasadami logiki i życiowego doświadczenia. Materiał dowodowy wskazuje, że oskarżona wykorzystwała czterokrotnie nadarzające się takie same (ale nie te same) sposobności sytuacyjne. Również dowody w tej sprawie nie pozwalają na ustalenie, że oskarżona powzięła zamiar zabrania określonej kwoty pieniędzy, a następnie zrealizowała ten zamiar w czterech ratach. Do takiego zamiaru oskarżona się nie przyznała, ujawnione okoliczności sprawy także nie pozwalają na podobne ustalenia. Zwykłe życiowe doświadczenie wskazuje, że oskarżona wykorzystywała za każdym razem nadarzającą się okazję. W sprawie są też dwie osoby pokrzywdzone, a nie jedna. Część pieniędzy stanowiła własność pełnoletniej córki pokrzywdzonego K. D..

Art. 278 §1 kk przewiduje odpowiedzialność za przestępstwo kradzieży. Zachowanie sprawcy tego przestępstwa polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. Stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której rzecz zabrano. Kradzież jest dokonana w chwili zaboru, tj. objęcia rzeczy we władztwo sprawcy, i w związku z tym stopień utrwalenia władztwa nad rzeczą, dalsze jej losy oraz dalsze zmiany względem tej rzeczy są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił opis czynu i częściowo kwalifikację prawną. Każde z czterech działań oskarżonej zostało opisane jako odrębny czyn, przy czym trzy czyny zostały zakwalifikowane z art. 278§1kk, a jeden czyn z uwagi na wartość skradzionego mienia z art. 119§1kw. Zgodnie z art. 119§1kw kradzież mienia o wartości nie przekraczającej 1/4 minimalnego wynagrodzenia (w chwili orzekania 1.850,- złotych), stanowi wykroczenie zagrożone karami alternatywnymi - aresztem, ograniczeniem wolności albo grzywną.

Oskarżona dopuściła się popełnienia przestępstw i wykroczenia z winy umyślnej. Celem jej działania było osiągnięcie korzyści majątkowej, a mówiąc bardziej dokładnie zwyczajna chciwość i chęć ułatwienia sobie życia kosztem pokrzywdzonych. Motywy działania należy więc uznać za niskie i naganne. Oskarżona nie działała pod wpływem

impulsu, lecz w sposób przemyślany i konsekwentny. Nadużyła też w sposób istotny zaufania, jakim obdarzali ją pokrzywdzeni, a szkoda nie została naprawiona.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd orzekł karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 278§1kk w zw. z art. 91§1kk oraz karę grzywny za wykroczenie.

Mając jednak na względzie okoliczności łagodzące, głównie uprzednią niekaralność sprawczyni i wykonywanie przez nią pracy zarobkowej, Sąd uznał za zasadne odejście od izolacyjnego modelu karania orzekając środek probacyjny w postaci zawieszania wykonania kary na trzyletni okres próby, o czym orzeczono na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk. W ocenie Sądu taki charakter represji umożliwi oskarżonej dalsze zarabianie i łożenie na rodzinę. Możliwe zaś zarządzenie wykonania zawieszanej kary wpłynie na nią dyscyplinująco zapobiegając podobnym występkom w przyszłości.

Sąd – z mocy art. 46§1kk i art. 119§4kw – orzekł wobec oskarżonej obowiązki naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych kwot stanowiących równowartość skradzionego mienia. Kurs jednego dolara w wysokości 3, (...) złotego Sąd ustalił w oparciu o powszechnie znaną i ogólnie dostępną tabelę kursów średnich NBP nr (...) z dnia 11 lutego 2016 roku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk. Zgodnie z art. 616 § 1 kpk do kosztów procesu należą:

- 1) koszty sądowe
- 2) uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika.

Koszty sądowe obejmują wydatki z postępowania przygotowawczego w wysokości 50,- złotych, ryczałt za doręczenia w pierwszej instancji 20,- złotych oraz opłatę w wysokości 180,- złotych.

Wysokość wydatków oskarżyciela posiłkowego ustalono na podstawie spisu kosztów. W chwili orzekania obowiązywało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015. poz.1800). Zgodnie z § 15 ust. 3 wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać sześciokrotnej stawki minimalnej. §11 ust. 2 pkt 3 określa wysokość stawki minimalnej za obronę w postępowaniu zwyczajnym przed sądem rejonowym na kwotę 840,- złotych. Zgodnie z § 17 pkt 1 kwotę tę należy powiększyć o 20%, gdyż rozprawa trwała dłużej niż jeden dzień. Przyznane wynagrodzenie, zgodne z przedłożonym spisem, nie przekracza powyższych stawek.